

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 57/2012-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. februára 2012 predbežne prerokoval sťažnosť P. L., Ústav na výkon trestu odňatia slobody L., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 345/08 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. L. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. augusta 2011 doručená sťažnosť P. L. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 345/08, pôvodne vedenom pod sp. zn. 6 C 111/2004.

Sťažovateľ v odôvodnení svojej sťažnosti poukazuje na skutočnosť, že už 14. októbra 2003 podal návrh na ochranu osobnosti proti žalovanému J. B. Z dôvodu reorganizácie súdnictva jeho žaloba „chodila zo súdu na súd, až napokon ju dostal na vybavenie Okresný súd Piešťany, ktorý mojej žalobe pridelil sp. zn. 6 C 345/2008, a ešte predtým zn. 6 C 111/08“.

Okresný súd podľa názoru sťažovateľa „vo veci postupoval veľmi pomaly a do roku 2008 spravil fakticky len to, že ma oslobodil od súdnych poplatkov a vyžiadal si od odporcu vyjadrenie. Potom v roku 2008 mi odňal oslobodenie od súdnych poplatkov a od vtedy spis chodí z OS Piešťany na Krajský súd Trnava a zase späť. Celý čas sa rieši, či mám nárok na oslobodenie od súdnych poplatkov alebo nie. A nedávno bola vec predložená na posúdenie Dovolaciemu súdu.“

V závere sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vo veci rozhodol týmto nálezom:

„1) Základné právo P. L. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy a na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru v k. č. 6 C 345/2008 (predtým 6 C 111/04) porušené bolo.

2) P. L. sa priznáva odškodné – finančné zadostučinenie vo výške 10.000,- Euro z titulu náhrady nemajetkovej ujmy, ktoré je porušovateľ práva povinný zaplatiť P. L. do 14 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom len vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pričom ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy si osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, z čoho vyplýva, že v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07).

V záhlaví svojej sťažnosti označil sťažovateľ ako porušovateľov Slovenskú republiku, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) a okresný súd, pričom však, s výnimkou okresného súdu, sťažovateľ nijakým spôsobom neoznačil spôsob (postup), akým mali jednotliví porušovatelia do jeho práv zasiahnuť, a teda neodôvodnil namietaný zásah do jeho ústavou garantovaných práv. Z podstatného obsahu sťažnosti a najmä z formulácie sťažnostného petitu, ktorým je ústavný súd viazaný, bolo však možné ustáliť, že sťažovateľ primárne namieta prietahy v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 6 C 345/2008 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 6 C 111/2004, resp. v časti konania v období rokov 2005 až 2008 aj na Okresnom súde Trnava, kde bola vec vedená pod sp. zn. PN-6 C 111/2004).

Z obsahu vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 6 C 345/2008 ústavný súd zistil, že v právnej veci sťažovateľa okresný súd rozhodol uznesením č. k. 6 C 345/2008-133 z 5. februára 2010 tak, že konanie zastavil z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku sťažovateľom. Rozhodnutie okresného súdu bolo potvrdené uznesením krajského súdu č. k. 23 Co 148/2010-146 z 21. januára 2011, pričom uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 21. februára 2011. Sťažovateľom namietané konanie bolo teda k tomuto dňu právoplatne skončené.

Vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd v súlade so svojou judikatúrou (II. ÚS 32/00, I. ÚS 29/02, IV. ÚS 61/03, II. ÚS 298/06, II. ÚS 250/09) pripomína, že poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak bola sťažnosť na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tom čase ešte trvalo.

Keďže z obsahu súdneho spisu vyplýva, že konanie bolo vo vzťahu k sťažovateľovi právoplatne skončené 21. februára 2011, pričom sťažnosť bola ústavnému súdu doručená až 5. augusta 2011, je zrejmé, že v čase podania sťažnosti ústavnému súdu okresný súd už nemohol ovplyvniť plynulosť priebehu skončeného konania, a teda ani porušiť označené základné právo sťažovateľa.

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

Tento skutkový stav bol so zreteľom na obsah sťažnosti, ako aj s prihliadnutím na zmysel a účel ustanovenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov základom pre záver ústavného súdu, ktorý sťažnosť sťažovateľa už po jej

predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa už ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2012